

Prenumeratiunile se fac la toti dd. cunoscuti dintr-a-i nostri, si d'adreeptul la Redactia Josefstadt, Langegasse Nr. 10. Sunt a se adresa si corespondintiele, catre Redactiunea, administratiunea sau spre cetele vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunturi si alte comunicatiuni de interes privat — se raspunde cate 7 or. de linie, repetirile se fac cu pretul scadiut. Pretul timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa.

ALBINA.

Viena 25 nov./7 diec.

Pre cat e de mare sgomotul ce face cestiunea Romei in Europ'a, pre atat'a va fi de mare liniscea in care se va desleg'a, daca diplomatiei francesci si celei italiene li vor reesi nisuintele ce le pusera in lucrare in asta privintia.

„La France,“ organul purure bine informat, ni spune astadi ca guvernul de Florentia e gat'a a primi o invoire prin care Papei se i se lase puterea lumésca. Nimene in Florentia nu cugeta a plec'a la Roma, ba se va face tot ce e in putintia pentru a impede'ca rescóla Romanilor. Chiar daca Pap'a ar paresi Roma, era statele papale prin plebiscit ar vota pentru anessiune la Italia, guvernul italian nu va lua acést'a in consideratiune, din respectul relatiunilor catra Francia.

Partea prima a acestei asertiuni póte se fie fórté adevérata, ea nu e de cat o consecintia a politicei marturisite pana acum'a de catra guvernul italian. El a impede'cat mai nante veri ce atac a supra statelor papali, dovéda Asprumunte, impede'ca si astadi. Inse daca s'ar pronuncia la dat'a ocaziune insusi poporul de Roma supra sortii sale, ne indoim ca acest vot al poporului nu l'ar lua in drépta consideratiune Italia cea intemata chiar pre votul natiunei. Cei din Roma se se certe cu guvernul papale, era regele de la Florentia va merge numai a culege fruptul acestor frecari. Ast'a pare politic'a guvernului italian, pentru casul daca Pap'a nu va preveni aceste frecari prin impacare cu Italia. — In locul lui Vegezzi va plec'a la Roma alt comisariu pentru pertratori.

In Angli'a se petrec miscamintele pentru reform'a lezei eleptorale, in ordinea cea mai buna, dar cu atat'a mai mare frica are guvernul de fenianism, pre care nu-l póte sterpi neci intemtiarile neci priveghiarile cele cu spese multe pre malurile Irlandiei. Ins'asi diaristic'a angla incepe a se intreb'a daca guvernul de Londra va fi in stare a domoli o rescóla ce s'ar incege in Irlanda contra domnirii angle. Mesurele de ingrigire luate de guvernul britan si vor fi avend motivul lor, de la aceste conchidiend rescóla nu e departe fórté, daca cumva incidintie neprevédute nu vor schimb'a situatiunea.

Se dicea ca imperatul Napoleone s'ar fi superat cum resbelul din Germania s'a finit fora a-i aduce lui veri un interes. Atat'a inse e adevér ca nimene n'avu indemnuri mai mari de superare de cat Rusia. O si veduram cum — pentru a i se veni si ei ceva — nisui'a a deschide cestiunea orientului, apoi se in cord'a catra Austria. Neci d'ici neci de colé nu i se veni inca nemica, organele rusesci se indetulesc deocamdata cu esceptorari. „Cor. rus.“ intóna de nou detorintia guvernului rusesc ca putere slava si pravoslavnic'a, a intreveni in Turcia in favórea Slavilor si pravoslavnicilor. Imputa Franciei pentru ca spriginisce pe Romani. Cu alte cuvinte, ea bate siéu'a de ce nu i se permite ei se spriginisce pre Slavi cum ea precepe.

Camer'a Romaniei se ocupa de verificari, o aptivitate de interes putien.

Din Transilvania.

„Gazeta Tr.“ nr. 76, in revista sa ataca un articlu publicat in nr. 66. al „Albinei“ sub titlul: „O voce din Trnia.“ Mi pare reu, ca din intemplanie numai adimi veni in mani acel numer al Gazetei, si asiá numai acum'a mi-e cu putintia, a rog'a pe on. „Albina“ ca se-mi deschida érasii colónele intru interesul adevérului. Trebuie se marturisece, ca stau la indoiéla, ce se admir mai mult in revista acést'a, logic'a ei cea desclinita, séu metodu de a escamot'a chiar regulele cele mai simple ale logicei. Afara de scrietoriul acelei reviste in „Gazeta,“ ori-cine altul va fi cetit articlu meu, a trebuit se se fie convins, ca acel'a n'a avut alta tema si tendintia, de cat a demustr'a neincungiurabil'a lipsa de o pasire solidaria, in loc de cea particularia — din partea ablegatilor nostri, alesi pentru diet'a, séu cel putin quasi pentru diet'a din Pesta. Am incungiurat inse din adins a si atinge cestiunea, ca — ce ar avé, poté si trebui se face acest corp, constituit odata pe bazea solidaritatei, fara prejudetiu pentru — onórea, interesele si drepturile natiunei.

Dar chiar si pe langa acest propus n'am putut a me retiné, ca se nu indegetezu, cumca prin un conclus, dupa care reprezentantia nostra solidaria ar fi se participe le diet'a din Pesta, acea reprezentantia, dupa convingerea mea ar calca pe un teren imposibil atat din punctul de vedere moral cat si al dreptului.

Am facut'o acést'a in articlu meu prin spresiunea: „Caci intr' adevér, impregiurarea, ca unii dintre acesti domni, chiar in contra dechiaratiunei nostre din Clusiu, s'au prezentat in diet'a din Pesta etc.“ Se póte ca tocm'a acést'a spresiune se fie dat indemn dlui cu revista din „Gazeta,“ a-mi dice: „Créda dni — m — ca solidaritatea romanilor nu st'a nici de cum intru a merge 9—10. deputati la Pesta si a lucr'a acolo ca din comanda, ci st'a cu totul in alt ceva.“

Supun ca intrég'a natiune va tiné la parerea respicata in acést'a revista, cumca: „Adevératii reprezentanti si ai tierei si ai natiunei au fost in diet'a deschisa la Sibiu prin prén. cuvent de tron din 1 iuliu 1863. Acolo a fost reprezentantia nostra, era nu in Pesta si nici chiar in Clusiu la nov. 1865. Acea reprezentantia ni se sparse prin rescriptul din 1. sept. 1865; aceea si se ni se restitue si se nu alergam dupa alt'a, se nu ne compromitem si bajocorim autonomi'a tierei, se nu o predam prin servilism, se nu ne desbracam nici de onórea nostra natiunala, ca dóra nu ne-au cules nimene ca pe nisce copii aflati pe la usiele altor'a.“ Dar asemenea am crediut a intempiná opiniunea publica, cand am dat detorintie mele spresiune, ca acea pretensiune nu numai se fie espresa in colónele Gazetei, ci se fie totodata adusa in valóre si prin colectiv'a pasire a deputatilor nostri natiunali.

A dechiar'a pe fatia, cumca natiunea romana pana atunci, pana nu i se dá posibilitatea, de a-si aper'a interesele vitale prin o reprezentantia adevérata, privesce si cauta se privesca tóte cate se intreprind prin altii de atacuri in contra eternelor sale drepturi, acést'a am tienut eu, ca este chiamarea si detorintia deputatilor nostri, — acést'a ar fi, la ce i-am tienut eu de competinti in prim'a linia, — acést'a e, pentru ce solidaritatea propusa de mine mi se pare neincungiurat de lipsa, — si in fine acést'a e, ce „Gazeta“ si dl B-tiu in revista ei — nu póte impede'ca, fara a cadé intru inconvenientul de a pretinde, ca aceea ce e detorintia fiesce carcia roman, unui numer de romani, esit chiar din alegerea poporului, se nu-i fie iertat. Prin aceste putine cuvinte cred a fi lamurit, ca banuelele si insinuatunile radicate asup'a articlu meu, sunt pre atat de aspre, pre cat de alta parte, desl se afla ele in colónele Gazetei si subscise de dl B-tiu, tot insul treba se le recunosca de „trés mal placés.“ Si acést'a cu atat'a mai vertos ca dl autor insusi va trebui se conceda, cumca o atara procedura nu i face onóre nici logicei, dar nici e vr'un mediloc calificat de a lumin'a si inaint'a caus'a nostra natiunala. —m—

De la diet'a Ungariei.

Pesta in 4 decembre.

(+) Mai nante de ce asiu incepe trebuie se pomenesc ca colegul meu, corespondinte de la dieta d. * * descriind siedintia trecuta nu spuse ca intre mandatele nóue insinuate la presidiu, unul e al dlui Ion Puscaru din Fagarasiu. — Astadi mai antaiu vorbi pentru motiunea Tisza: Alea. Nikolits, cu putiene motive nóue.

Georgiu Ioanovicu (roman) inainte de tóte marturisece, ca in presente constitutiunea e data numai in teoria, era in prassa domnesce absolutismul. Situatiunea de acum o caracteriseza cu cuvintele: caos, ilegalitate si nemoralitate. Si el aréta periculul Austriei incopiat cu caderea causei Ungariei in fine cu caldura recomanda casei ca acést'a se rezolveze cestiunea natiunalitatilor, si afla de lipsa ca diet'a se nu se disolve pana ce nu va decide in privintia acést'a, votéza cu Deák.

Bobory din stang'a vorbesce mult despre natiunea magiara, in carea firesce se intieleg tóte calelalte natiunalitati nemagiare; amenintia Austria cu puterea aceste natiuni mari, ca si cand acést'a nu ar st'a din alt ceva de cat tot din stranepatii lui Atila si ai lui Árpád. El ar voi se se faca o resolutiune ér nu adresa, si totusi se alatura la motiunea lui Tisza.

Contra vorbi apoi Zsarnay, carele e de acea parere, ca rescriptul din 17. e lucrat de dóue capete, caci afla in trinsul si dulce si amar, si bun si reu, — adeca responsabilitatea ministeriului si negarea integritatei constitutiunii, apoi votéza pentru Deák. Pentru motiunea acestuia mai pledara: Vilh. Toth, si Holán. — Contra vorbi: Ed. Kállay fórté intieptiesce si liberal, cu caldura aredic'a caus'a natiunalitatilor si aréta casubmanteu'a libertatei comune pot infori si interesele vitali ale natiunalitatilor. Várady aminté ca guvernul numai atunce se apropia de unguri, cand are lipsa de ei, era cand relatiunile esterne mai surid ceva, nici ca-si mai aduce a minte de ei.

In fine Madarász de partit'a estrema stanga, in o vorbire mai lunga face infruntari

majoritatei ca cu tóte ca acést'a tot s'a inchinat guvernului, nu póte aréta nici un rezultat. El inca ar vré resolutiune, dar e pentru motiunea lui Tisza.

Mai sunt inca notati multi doritori de a vorbi, dintre romani e Faur si Hosszu si de nu me insiel si Babesiu.

Pesta 5 decembre.

(+) Ar fi un lucru pré fara sporiu, daca am caut'a se impartesim vorbirile tuturor oratorilor macar si numai in estras; stimatul public cetitoriu nu ar poté audí ceva nou, caci precum atinseram cu ocaziunea trecuta toti repetiesc cele dise de antevorbitorii lor, altii era de si vorbesc destul — séu dóra si pré lung — nu dic nimica.

Casei inca i s'a urit se asculte desbaterile asupra celor dóue motiuni cunoscute. De aceea vorbirile neincetate se intrerump prin eschiamatiune de: „el alt — szavazunk“ (abdicé — se votam!) putieni inse sunt cari abdic, desl ved bine ca nu sunt ascultati, dar mai ficcare vorbitoriu si-motivéza vorbirea cu aceea, ca fatia cu alegatorii sei — e indetorat se vorbesca, se si spuna parerile „pentru salvarea patriei,“ — adeca mai prosaicesce dis, ei voiesc, se arete alegatorilor ca au vorbit ceva!

Intr' adevér trebuie se compatimim apoi pre acesti vorbitori deobligati, caci si-sparg peptul insedar, dar nu mai putien sunt de compatimit si ascultatorii — sgomotului nemai audit dóra nici intr' un parlament.

Insemnam dara simplu cumca astadata au vorbit pe langa motiunea lui Deák: Besze, Perczel Béla, Detrich, I. Gal (acést'a a facut impresiune rea pentru ca a dis ca vorbesce ca deputat transilvanén, caci de si-e din Transilvania, diet'a nu cunósce deputat transilvanén) apoi tot in taber'a acestor'a s'a mai luptat Hosszu al — nostru, carele indiesiert a tot promis casei ca va fi scurt, caci mai multi i reflectara ca nu-l cred de óra-ce e lung (Hosszu.)

Dl Hosszu inse neluand in consideratiune ilaritateca produsa prin acest intermezzo, se lupt'a cu sgomotul indatinat si tienu dietei cateva lectiuni si i recomend'a se indetulesca natiunea romana batar cu vre-un proiectasiu si „atunci — disc-vom dobandi acea natiune pre carea pana acum'a numai guvernul a folosit'o,“ pe romani!

Mai departe si Carol Ács a vorbit pentru acést'a motiune, tot deodata dice ca acei barbati, cari impede'ca restitue'ca constitutiunii prin agitariile natiunale — sunt agentii platiti ai reactiunei, caus'a natiunalitatilor a scornit'o, inforit'o si folosit'o tot reactiunea, dar crede cumca acum'a natiunalitatile se vor fi convins ca mai mult pot dá pe barb'a — vrui se dic — pe promisiunea sincera (!?) a ungurilor, de cat politia Gleichberechtigungului. Dieu, ca a nimerit'o, inse numai de jumate, caci acum'a nici pe barb'a ungurului nu mai dau.

Pe langa motiunea lui Tisza vorbira Szaplanczay, Halász B. Csiky (acést'a din part. stanga estrema diso ca daca diet'a nu póte face ceva, se nu mai amagésca lumea ei se disolve apoi Bonis, Ragályi. Várady si Szilády Aron.

Multi abdisera de a vorbi, era altii se dechiarara prin vre-o cate-va cuvinte. Manc cred ca se vor finí desbaterile.

Pesta, 6 decembre.

(+) Intr' adevér astadi se finira desbaterile. Dupa ce vorbira mai multi oratori, la cererea mai comuna a casei v. presiedintele cont. Juliu Andrásy propuse ca se tréca cas'a la votisare.

Innante de acést'a inse conform regulamentului casei se dede cuventul celor doi factori de motiuni.

Asié mai antaiu vorbi Coloman Tisza, carele in o vorbire o óra intréga se nisui a-si

motivă motiunea, reflectă la cele dese de unii antevorbitori în contră motiunii sale, și finesce cu aceea, că dacă se va primi motiunea contrăria, se deo Ddieu fericioire patriei, și nu aceea majoritate ei el se fie înșeliat. — Acetă facu impresiune, mai multă dintre partizanii seî murg la densul și i string man'a cu afabilitate.

Acum se scoldă Deák, o tacere neindatinată domni de loc, înfrunta pre vorbitori că au vorbit fôrte mult despre unele și altele, era despre obiectul din cestiune pré putien. Marturisesc că tier'a patimesce de rane mari, și vindecarea acestor'a numai prin continuitatea dreptului se pôte realisa, — el nu desperéza, el acetă inca realizarea sperantiilor patriotice, de aceea vré ca diet'a se continue lucrările de impacatiune, dacă ar perde și acetă ultima, și debila sperantia, nu i-ar remana alt'a de cat ca impacuna cu tier'a scú se se aplece unor suferintiă nespuse de sclavia, seu — — — se se puna în o astfel de stare, (de revolutiune) despre carca diet'a nu e îndreptatita de a se conșultă. (Aplause frenetice din tôte partile, sensatiune imposanta, mai tóta casa se scoldă cu reverintiă.)

Catra 1/2 3 ore oratorul și-finesce vorbirea.

Atunci presedintele aréta că i-s'au înșnuat trei petitiuni subscrise de câte 20 de însi, cari cer ca votisarea se fie nominaria, adeca fiecare deputat se se dechiare de care motiune se tiene.

Presedintele pune dara întrebarea asié, că: motiunea lui Tisza primesce-se scú ba?

Cei ce o primesc dio dá, era cei ce nu o voiesc dic: bál

Se incepe cetirea numelor, mai toti respund bál

Asié dara motiunea lui Deák, ca adeca se se scrie mai o adresa și se se continue lucrările de cauzele comune se primesce cu o majoritate mare.

Pesta în 5 Dec. n.

(u) Vin a reportă stimatêi „Albine“ despre impresiunile ce le facu cursul discusiunilor de ieri si adi în dieta. Asiu poté fi fôrte scurt, dicend: dreptiunea cum am cuprins'o și desemnat'o în corespundintiele de mai înainte, a urmat a se desvoltă și marcă tot mai mult. Dar sunt niscari incidintie, pre cari le afu destul de interesante, pentru a le atinge, fiind că supun, cumca ele vor interesă acea parte a stimatului public, carca petrece cu în cordata atentiune tôte cele ce se intempra în cercurile cumponitôrie.

Din siedinti'a de ieri deci afu a amintit cumca la cunoscutul obiect, ce stă adi sub discusiune, a grait și deputatul roman dl G. Ioanovits, a grait pentru propunerea dlui Deák, de a caruia partita se tiene el mai mult și mai aprôpe, de cat ori-care alt roman. Intre argumentele lui — nu ca originariu, dar ca un ce cu mare aplomb produs, mi-a placut fôrte mult unul, referitiv la interesul nostru national; ni spuse adeca domni'a sa, și ni spuse cu cuvinte calde și petruinditôrie, cumca chiar și din acea momentôsa cauza n'ar fi a se între-

rumpe lucrarea mai departe a dietei și comisunilor ei, precum pretinde acetă proiectul dlui Tisza, pentru că e ne'ncungiurat de lipsa, ca se se pregătésca odata proiectul de lege pentru regularea și impacarea natiunalitatilor patriei, ca se'nocte o data, candva banuelce și nencrederele cele periculôse, ce se tot sustien în acetă privintia.

Intr'adever necesitatea de atare proiect și mie mi se pare adanc-sentita și — neamaneabila, și sum convins, că — dacă deputatii nostri, dupa esperiintiele trecutului, ar poté crede, cumca majoritatea dietei, anume parti'a lui Deák, nutresce serios vôi'a și intentiunea d'a produce astfel de proiect cat mai curend, cel puțin paralel cu proiectul a supr'a afacerilor comune, și d'a-l produce calificat și corespunditori lipselor și dorintiilor nôstre, era nu cumva o scaccatura ca'n 1861, atunci abid s'ar afă deputat roman, carele chiar și numai din acest motiv, se nu voteze pentru propunerea lui Deák. Aci asié dara și deputotilor nostri li se presenta din acest punct de vedere — *întrebarea de incredere*, de incredere nu catra regim și Austria, ca la magiari, ci de incredere catra majoritatea din dieta. Vom vedé voturile reprezentantilor nostri la timpul seu, și apoi — dóra nu vom gresí, dacă cel puțin într'o mare parte le vom judecá din acest momentos punct de vedere.

Afara de acetă mai amintesc despre minunat'a cuvântare, mai lunga d'o ora ce o tienú tot ieri cel mai de frunte deputat din stang'a estrema, cu numele Madarász József.

Acest barbat de o dibacía oratorica rara, se pare că a nume s'a calificat în artesi metodul tribunilor poporului. O logica pre cat de agera, pe at'a de simpla și naturale, o retorica placuta, discursiva, capacitatôria pentru ai sei, nimicitôria pentru contrari — atat prin deductiuni și comparatiuni, cat și prin o ironia amara și acusatiumi fine și apostrofari patetice. — Asié de cumplit și nemilos n'a mai isbit nimeni în absolutism și aliatii lui, în politici traganari. Insi-si contrarii conced acetă în parte, și eu, cred că ael diarist, care s'ar pune se comunice acetă cuvântare într'o traducere buna publicului nostru, ar poté contá pe recunoscuti'a aelului. Trebue se marturisesc altmintrelea, că prin astfel de oratiuni de comun se îngreuiéza consciinti'a membrilor majorității și prin urmare și — deciderea cestiunii de pe tapet; pentru că dupa ascultarea de atari adanc taiatôrie argumente contrarie, tot patriotul magiar, pre cat nu va fi intrat el în dieta cu manile legate de mai înainte, e împins într'o mare de dubietati și sentieminte sfasictôrie. Eu din parte-mi marturisesc, că la audiul cuvântarei de luni a lui Coloman Ghiczy și celei de ieri alui Madarász — în unim'a mea am dat multiamita lui Ddieu, că în acest moment greu *nu sum deputat magiar la dieta!*

In siedinti'a de astadi n'am aflat chiar nemica demn de amintire, și pentru aceea me marginesc a spune, că rabadarea se pare esauista în ambele parti, pentru că dupa tot oratorul isbuenesc cereri sgomotôse pentru incheierea discusiunii și pentru votare asupra propu-

nerilor de pe tapet. Dar inse deputatii prenotati la cuvent, nu vor se renunci la dreptul ce-l au, desí ei ved, că mai nimene nu-i asculta. Se dice, cumca Deák va graí cel din urma, și numai în acetă credintia si acceptare se mai aduna destul public în galerie și destui deputati în casa. Am spus într'o corespundintia de mai înainte, cumca stang'a are conclud de club, ca se protéga discusiunea, fiind că are lipsa de temp pentru a-si pregatí proiectul de adresa, pre care spre tóta intempraarea voiesce a-l depune pe més'a casei, ca se remana act istoric pentru venitoriu.

Bucovina, în noemvre 1866.

Comunicatiunile nôstre despre afacerile besericesci și scolare în Bucovina le intrerupseram cu nrl. 36. al acestui organ din a. e. și aceea din caus'a grelelor eveneminte, care ne cercetara atat patri'a-ne comuna, cat și pre biéta nôstra Bucovina. Am întrecurnat dic, corespundinti'a nôstra, și o repetim si-aceca, că nu din caus'a, că dóra am fi devenit indiferenti catra acele interese ale nôstre, despre care începuseram a tratá în comunicatiunile nôstre, nu! căci afacerile besericesci și scolare interesédia astadi pre tot romanul cugetatoriu, si-l interesédia inca în adancul sufletului seu, cunosced el pré bine, că numai scóla si beserice'a, de vor fi ele bine administrate, pot si debe se- aduca un viitoriu ferice, un *viitoriu* adeca, precum vedem astadi *presentul* altor popóra, la cari datédia o buna administratiune a scólelor și besericeilor sale cu seculi mai înainte. — Dara noi intrerupseram de-aceca, că vedindu-ne apesati și sbuciumati de tot felul de necadiuri, și inca mai din tôte partile asupra Austrii și Bucovinei pornite, nu mai vroiram se adaugem pelin la amaratiune, de óra-ce — cum trebui publicul cetitoriu al acestui organ se védia—cele ce le comunicam noi, nu poteau se producea nimenui bucuria și mangaere.

Pana la nrl. 36. al acestui diariu aretaram, și inca cu documinte vúi, că si clerul nostru bucovinean si intrég'a nôstra întielegintia laica erau pana nu de mult *una* în cunôscerea urgintei necesitati, a reabilitá ortodosismul în administratiunea besericeii și diecesei nôstre, și prin urmare a plecá pre carni'a acetsteia, se redicá în fine la abuzurile și anomaliele trecutului, în care abusivitate deveni ea prin eveneminte si cercustari casuale, compromise inse într'un mod fôrte batatoriu la ochi armoni'a firésca și necesaria între ide'a ortodosismului și form'a practica a administratiunii eclesiastice în acetă diecesa.

Ins'asi cunôscerea acelei necesitati e semn indestulatoriu, că atat clerul nostru luminat, cat si întieleginti'a nôstra laica aflatôrc degiá pre o trépta respectavera a civilizatiunii și culturci, vroiau prin acele intentiunari de a reformá modul administratiunii diecesane, se implinésca o pretensiune esentiala a besericeii lor si a seculului present, al carui *acestuia*, si nu ai celor trecutú si clerul si mirenimca Bucovinei devenira cetatieni. Cumca asiá-dara, o asemene întielesualitate a unui cler si mirenime dau destula si garantia, că, implinindu-se dorinti'a si pretensiunile lor cele legale, se reali-

sédia totodata si scopul unui bine *comun*, e tot asiá de sigur, cum e de sigur si aceea, că neconsiderandu-se acele dorintie si pretensiuni unanime, se mai intaresce si se mai maresce numai „pétr'a scandalei“ si mai mult în inim'a unei societati întregi, si inca a unei societati, care — căci trecú ea, cum diseram, de minoritatea întielesuala a seculului espirate, si se afla degiá în cultur'a si civilizatiunea ei coeva cu seculul present, nici cand se pôte guberná cu Stachii, potrivite numai de a sparié copiii, era nu si barbati maturi. Ale acestor'a forme de gubernare si institutiuni amministrative, atat în statul lumesc, cat si în cel besericesc, debe se fie lucie si liberale, precum e si Geniul luciu si liberal al timpurilor de fatia. Era aceea e sciut, că afara de dogmele evanghelice, tóta institutiunile amministratiunale sunt si în statul besericesc tot asiá supuse reformarilor succesive, ca si institutiunile în statul cel politic.

Clerul si întieleginti'a laica a Bucovinei, nu vroiau inse *reformarea* institutiunilor besericesci, ci numai *reabilitarea* lor si aceea, nu cumva pe o basa adoptata noua, ci pe una propria si inca imperativa a relegiunii lor insesi. Căci e de sciut, că nu caracterul besericeii, ci arbitriul nefast a unor ómeni impedece în unele locuri, si în Bucovin'a cea „luminata“ identifi-carea practica a caracterului ortodosismului cu form'a aministrarei diecesane.

Pana la nrl. 36. al acestor foi aretaram inse, că ajungerea acestui scop binecuvântaver se zadarnic prin abaterea E. S. Episcopului actual al Bucovinei de la promisiunile si dechiariatiunile sale cele altmintre archieresci și serbatoresci, și că în fine, în locul ajungerci acelu scop de o adeverata salute comuna, se pusera în lucrare nisce încercari, spre a periclitá si mai serios si mai adanc pacca si binele diecesei, de cum era ea pana nu de mult; era periclitarea ceea, din care parte o aducea ventul egoismului si al patimelor celor mai detestavero omenesci, vediu publicul cetitoriu al acestui organ din „Epistol'a deschisa“ a întielegintiei nôstre laice catra clerul patriotic, care se reproduce aice, si în care epistola adresatorii respectivi aretara lamurit, că cine, cu ce modilôce si spre ce farsit se ostenece, a inveniná pacca, bun'a întielegere si armoni'a cea neaperat necesaria între cler si mirenime.

De aci înainte vroim se constatam opiniunea publica la noi despre urmarile cum se vede, întentionate prin acele încercari de a împarechiá pre cler cu minerime, si apoi se vorbim si despre eventualitatile acele, care ar poté se resulte tot de ce de ce mai mult din acetă împarechiare nefericita, dacă cumva din o parte ori din alt'a, ori chiar din ambele parti, ar capeté ea nutrement si mai mult.

Din capul locului se pôte lesne judecá, că o desonantia în raportul clerului si întielegintiei mirenimeii într'o diecesa nu pôte se aduca bine nici besericeii, nici comunitatii ei, si nici referintiilor sociale între ambii acei factori principali ai comunitatii întregi: căci desbinarea clerului si a elitei laice ale unei si aceleiasi confesii, e relativminte tot aceea, ce e desbinarea între poporul unei parochii si între pastorul seu sufletesc. Ce scop deci pôte avé încercarea de a desfratí clerul patriotic al

FOISIORA.

Cantece poporale *)

din comitatul Aradului,
culese de P. Draga.

- I. Craiova tíera frumôsa,
Remani mandra sanetôsa,
Că io mane la un eas,
Me duc mandra si te las.
Si de mane incolé
Nu sciu cand te-oiu mai vedé:
De voiú dá d'o reutate,
M'oiu lipí lang'o cetate
Si ti-oiu serié mandra carte,
Carte 'n patru cornurele,
Scrisa cu lacremi de-a mele,
In mediloc para de foc,
Că de lume n'am noroc.

- II. Siminic din doi porsiori,
Avea mam'a doi feciori,

Dar cand fura marisiori,
Vení carte si porunca
Din doi unul se se duca
Pe drumul Aradului
Catana 'mperatului;
Cand fuse la mediadiat,
Fu'n cetate la Arad,
Cand fu pe vremea cinii,
Fu'n marginea Dunarii,
Era 'n vremea prandiului,
Fu'n graniti'a turcului. —
Inaltiate Imperate,
Pune pace nu te bato
Cu recrute nenvetiate!

III. Lasa-me barbate 'n pace
Că ce-am facut n'oiu mai face
Neci în pórtá n'oiu esí
Neci cu nime n'oiu vorbí,
Ci-oiu siedé inehisa 'n casa
Cu cote albe pe mésa
Cu ochi negri la feréstra
Cati pe uliti'a vor trece
Toti cu ochi-mi voiú petrece,
Numai unul mi-oiu alege,
Si în casa l'oiu chiamá
Cu siediat l'oiu imbiá
Cu gaina piperata
Si guriti'a cate-odata.

IV. Straina strainetate
Nu me 'nstrainá departe
Că n'am mama se me caute,
Neci am mama neci am tata,
Pare c'am crescut din pétra,
Neci am frati neci am sorori,
Pare c'am cadit din nori.
Me rogaiu mama de tine
Se tieni dile pentru mine,
Dile mama nu tienusi
Ci departe me dedusi,
M'ai dat în tíera straina,
Unde nu cunosc pre nime,
Numa-un popa si-un bireu,
Si-un batut de Dumnedieu,
Acet'a-e barbatul meu,
Pana-si ie buhai'n spate,
Trecu'a de mediu de nópte,
Pana 'ncaltia un picior
Sórele-e la prandiisor,
Pana 'ncaltia cel'a lalt,
Sórele-e la scapatat.

V. Frundia verde lemn domnesc,
Stau în loc si me gandesc,
Din dóua car' se iubesc.
Asiu iubi pe cea mai mica,
Cea mai mare-e mai voinica,
Asiu iubi pe cea mai mare,

Cea mai mica-mi place tare. —
Frundia verde floriceia,
Mandra mandruti'a mica,
Am fost a séra la voi,
Si te-am vediut între doi,
Cel ce siedea langa tine,
Este pretin bun cu mine,
Cel ce siedea dupa mésa,
Era cu inim'a arsa.
Frundia verde 'n patru foi,
Eu cu dóa, tu cu doi,
Nu sciu ce-a fi mai apoi!

VI. Frundia verde lemn de scris,
Frumos dragutiú mi-am mai prins!
Nu l'am prins intru adins
Ci l'am prins într'o cercare
Ca se ved ce minte are,
De-a avé o minte buna,
L'oiu tiené un an si-o luna,
De-a avé o minte slaba,
Dieu ti-l laped cat de graba.

VII. Doina, doina, cantece dulce,
Cand te-aud nu m'asiu mai duce,
Doina, doina, glas de foc,
Cand te-aud cu stau pe loc
Vine érn'a viscolôsa
Eu cant doina 'nchis în casa,

*) Cateva sunt si între cele culese de Alessandri în Romania, deci acestea nu le reproducem. Red.

Bucovinei de întieleginti'a laica, de cat „dividit ut imperet“ mai lesne asupra clerului, des-facut si lipsit de sprigió'n'a mireneinei? Clerul si mireneinea staruiau in solidaritate unanima si puterica se readuca ortodosismul in Bucovin'a la demnitatea si prestigiul ce i se cuvine, si la care demnitate si prestigiu ca se revina, guvernul suprem politic i dede invoire. Ortodosismul inse al besericeei nóstre cere sinodalitate, éra sinodalitatea o o incomodare pentru persóne vroítóre de a guberná arbitrarmente si fora controla activa.

Clerul dupa caracterul lui debe se fie submis si obediinte: éra deci prospect cá, devenind clerul in desunire cu întieleginti'a laica, tóte pretensiunile pentru reabilitarea ortodosismului cu infortatórea-i insuasa a — „*sinodalitatii*,” se vor cutropf usior.

Aice, la acest scop adeca, le reduco opiniunea publica la noi si cele lalte trasure tehnice, care urmara agresiv si cu o consecintia démna de întreprinderi mai — demne, si care trasure sunt:

Inercarea de a desavná „via“ consistoriului adevururile si argumintele „Anthonismului;“

Chiamarea unui secretariu la episcopia, de relege rom. catolica si de nationalitate antidecesana;

Caletorii a E. S. Episcopului cu acel secretariu consultatoriu, la Carlovietu, spre a efectua acolo eterodosul si eternisatul „Decalog“ in scopul regularei cauzelor ierarchice si economice ale besericeei orientale din Austria; si in farsit

Urgisirea staruintielor mireneinei nóstre si a corifeilor ei celor mai respectati, prin o scrisóre publica de an, care facé epoca — nu prin meritoriul cuprinsului ei si prin validitatea argumintelor, de care se folosí, ci prin veeminti'a si impetul graiului seu celui — *apostolesc*; nepomenind aice si de alte expresiuni private, care nu le poti desbrená de tendinti'a, ca si clerul de tíera se judece despre fruntasii mireneinei bucovinene asiá, precum suna si indegeté'dia acele spressiuni nefavorabile.

Scrisórea mentionata in punctul acest'a din urma, e inse o dovéda absoluta, cá adre-santele ei e degiá sigur despre asidere absoluta si perfecta pasivitate a clerului, cum si despre deplin'a izolatiune a lui de cel'a lalt factor al comunitatii besericeei, de mirenime adeca si întieleginti'a ei. Acésta scrisóre néga plausibilitatea tuturor dorintielor si pretensiunilor adresate de mai multe ori de catra cler si mirenime parte la Episcopat si parte la supremul guvern, cari dorintie si pretensiuni nu erau basate inse pre óresi cari strainisme, ci cum mai diseram, pro insul ortodosism. — „Sinod“ „sinodalitate“ „controla in aministratiune“ „beserica“ — tóte aceste sunt dupre acea „epistolia“ sterse de pre fati'a pamentului, si inlocuite numai prin *persón'a Episcopului!*

Aceste deci a le spune unui cler, ce intr'ade-ver, in afara — tace si sémena cá tóte aceste le suferé cu obediintia muta, si succese pana acum, si aceea, cum judeca ómenii la noi, prin medilócele întrebuintiate de a impartí clerul diecesan si mireneinea in dóue castre siesi opuse:

si întieleginti'a laica vede pentru acum, cá ea in proprii „stalpi ai besericeei“ *in preuti*, nu se póte rediemá, macar cá redicarea besericeei si diecesei prin o aministratiune sinodala la vé-di'a-i corespundiátore si cu ide'a ortodosisiei evanghelice si cu spiretul timpului de fatia, mire-nimeea dic, si astadi tot asiá de sincer si asiá de cu taria acel dor o insufletiesce, ca si in anto de 18. ani si tot deuna pan' acum. — Inse óre, prin contumaciarea nefirésca a staruintielor dineóra unanime a clerului si a mireneinei, des-avuná-se-va fundamentul besericeei ortodóse si postulatele lui cele sante si eterne in privinti'a formeii aministratiunale? Óre cu nisece manevre particulare, poté-s'ar macar falsificá conceputul cel chiar al „ortodosismului“? — Nu! respun-de Ceriul si pamentul. — Ce dara dice clerul la aceste? —

Am spus mai sus, ce este „Ortodosismul evangelic“ cu privire la form'a aministratiunii besericeei, el e: *constitutiunismul, sinodalismul cel mai liberal-ratiunal*. Numai a crede inse in ortodosism, si a nu l si realisá in practica, e tot aceea, ce ne invé'tia mam'a-beserica, cá e „credinti'a for de fapte“ adeca — „mórtá“ si moralul de aice deduca-si aceia, cari vrend se fie autocrotari in beserica ortodósa, se simt *incomodati* prin caracteristic'a esentiala a acesteii beserice deduca-si inse moralul de-aice si aceia, cari ar fi póte stand la cumpena, ce se preferedie, ce se tina ei de mai sant, au comoditatea unor ómeni mor-tori, au postulatele cele dumnedieesi ale ortodosismului evangelic.

(Va urmá.)

Cercul Remete (Comitatul Carasiu) nov. 1866.

II. Sa dl Stefan Ambrasiu administrato-rul de comite suprem al comitatului, caletorind si visitand in tómn'a acést'a cea mai mare parte a comitatului, a cercetat si visitat nu de multe si judetiul de cere Remete Pog. — Acésta cer-cetare a facut fórté buna impresiune si bucurie in locuitorii cercului, fiind cá II. sa a caletorii si cercetat de a rondul tóte comunitatile, si pre-totindene a fost intimpinat dupa cuviintia de o multime de locuitori cu preotii in frunte si cu cuventarii bineventatórie. II. sa intrebând mai antaiu pre locuitori despre gelbele ce vor fi pu-tend avé, intr'alte sfaturi, a pus antistilor co-munali la inima incasarea contributiunii, si pre-locuitori i-a sfatuit la sirguire spre platirea a-celeia, ca asiá se se póta mantuí de esecutiunea militara ce-i ascépta, care le face greutati si le casionéza spesce de esecutiune, aceea ce ar'trebuí si poté locuitorii incungiurá prin res-punderea contributiunii de buna vóia si fara intardiare, fiind cá in anul acést'a a rodit cam-pul la noi spre indestulare si productele au des-tul de bun pretiu. Alta impregiurare imbucuratória a fost acc'a, cáci II. sa cercetand pre-totindene scólele comunitatilor a ténut esamina-ro cu scolarii si unde a aflat progres bun a lau-dat pre invetiatori éra la din contra i-a doge-nit si indemnat la propasire sfatuind pre popor a trimite prunci la scóla. II. sa s'a ingrigit, si la unele locuri unde a fost cu potintia a cercetat si pomariile scólelor poporali, incredintian-

du-se si despre starea granarielor comunali, ca inmultindu-se, in casuri de fómete se aiba lo-cuitorii ajutoriu din sinul lor, si se nu fie siliti a se incarcá cu detóri spre a scapá de fómete — II. sa a cercetat si esaminat cancelari'a ju-detiului cercual si a notariatelor din cerc, si in persóna s'a incredintiat despre starea si inain-tarea lucrurilor oficióse. Ací cauta inea se po-nemim si acca impregiurare intonata in cuvent-tarea sa de D. Popeanu notariul Scasiului, cumca in comunitatile acelui notariat, inea n'a caletorit spre cercetáre candva capul comitatu-lui, pentru aceea rosti dl notariu cá el cu lo-cuitorii din comunitatile notariatului seu indoit se bucura de cercetárea II. Sale, rogandu-se in-ca ca se ie in drépta consideratiune starea cea rea a drumurilor din acele comunitati, si se binevoiesca a face despusetiuni, de dupa cari se se indrepte drumurile si inlesnéca comunica-tiunea, care mai vertos in timp de érna este mai superatórie pentru locuitori; II. sa a pro-mis cá dupa potintia se va ingrigí ca drumu-rile resp. se se indrepte. In capet nu potém trece cu vederea a nu aduce inainte, cumca II. sa a promis locuitorilor din comunitatea Drago-miresei, care comunitate n'are casa pentru scó-la, ci tiene spre acest scop o casa in chiria, cum-ca va medilóci ca comunitatea se póta vinde obligatiunea de stat, ce posedé, si banii resp. se-i póta folosí spre zidirea scólei comunale, sfatuind antistea comunala si pre notariu ca se faca petitiune spre acest scop, aceea ce tare a imbucurat pre locuitori (locuitorii acesteii co-mune au mai petitiunat odata pentru concesiu-ne spre a vinde obligatiunea resp. si banii a-i aplicá pre sé'm'a scólei, si nu s'a conces, nu scim din ce cauza.)

M.

Protocolul XXVII.

luat in 22 octovre/3 noevvre anul 1866 de-spre sedinti'a ordinaria ténuta din partea di-rectiunii Asociatiunii nationale de Arad, pen-tru cultura poporului roman, sub presiedinti'a Domnului director secundariu Sigmund Popo-viciu fiind de fatia DD. asesori directiunali: Miron Roman, Ioanc Bercianu, Emanuil Misiciu, Lazar Ionescu, Florian Varga si notariu substitut Ioanc Goldisiu.

229. A fost preecit si autenticat proto-colul sedintiei straordinarie ténute in 15/27 septemvre 1866.

230. D. Sigmund Popoviciu director se-cundariu propune pre D. Georgiu Ioanovicu proprietariu in comitatul Carasiului, Lazar Ionescu pre D. Dimitrie Bonciu advocat in Aradu, si Miron Romanu pre Simeon Bica pro-topopul Oradii-mari de membri ai asociatiunii.

Determinat:

Se primesc toti trei de membri ai asociatiunii.

231. Cu privire la numerul preecidinte s'a cetit declaratiunea Dlui Georgiu Ioano-viciu, in care odata pentru totdeuna deoblegan-du-se asociatiunii cu un capital de 120 fl. v. a. totdeodata pe anul 1866 depune interesele du-

pa acest capital umblátore in suma de 7 fl. 50 cr. v. a.

Determinat:

Declaratiunea se preda notariatu-lui, éra interesele de 7 fl. 50 cr. percep-torului interimal D. Florianu Varga.

232. D. Miron Romanu depune din par-tea noului membru Simeon Bica 5 fl. ca com-petintia anuala pe 1866.

Determinat:

Se transpune la perceptorat.

233. S'a cetit epistol'a Dlui notariu direc-tiunal Dionisiu Pascuti, in care din cauza, cá depunend censur'a advocatiuala, cu scop de a fungá ca advocat, si a mutat locuinti'a la Bu-teni, - abdice de acest post notarial.

Determinat:

Abdicarea se ie la cunoscentia, si D. Ioane Goldisiu pe langa enunsierea recunoscentiei pentru activitatea ce pana acuma ca notariu interimal a dovedit, se denumesce de notariu al directiunii, in-credintiandu-i-se deodata, ca pe sie-dinti'a urmátore se reporteze despre sta-rea lucrurilor notariale manipulate de Dl Dionisiu Pascuti.

234. In inticlesul determinatiunii de nrl. 228 adusa in sedinti'a din 15/27 septemvre, comisiunea spre acest scop denumita a aflat lo-calitate de cortel interimal pentru directiune in casa cotatianului Ilie Bota din gradin'a teche-liana, carea pana acum'a a fost ocupata de in-stitutul clerical, pe langa arenda anuala de 200 fl. v. a. si cu drept de abdicere pe 3 luni ina-nte.

Determinat:

Se ie la cunoscentia si notariului se incredintéza ca se compuna contratul si in sedinti'a cea mai de aprópe se-l pro-duce spre aprobare. Deodata notariului i se asé'mna cortel in localitatea mentiu-nata.

235. Ioan Goldisiu nou denumitul no-tariu al directiunii, cu reducere la determinati-nea de mai sus insemn de multiamire pentru incredintiarca cu ducera lucrurilor acestui post onorific, ca teren de activitate in cele ce pri-vesc la inaintarea culturei poporului roman, - abdice de salariul notarial si se indestulcece cu cortelul.

Determinat:

Abdicarea de la beneficiul notarial si respective ofertul facut in favórea aso-ciatiiunii, cu multiamita se ie la cuno-scintia.

236. Se face cunoscut cumca II. Sa Dl Comite suprem Georgiu Popa a donat éra si bibliotecii asociatiunii 2 carti: „Europa sebei“ si „A. Herczeg Eszterházy Vagyon Kezélése.“

Determinat:

Se ie la cunoscentia cu multiamita si se predau bibliotecariului.

Frundi'a-c verde in salea
Eu cant doin'a de lotria,
Isvorasiul curge n vale
Eu cant doin'a cea de géle,
Frundi'a cade 'ngalbenita
Eu cant doin'a cea mahnita,
Vine timpul de 'nsotire
Eu cant doin'a de iubire,
Vin dusmanii la otare
Doina cant de resbunare.
Doina die, doina suspin,
Tot cu dens'a me mai tien.
Doina cant, doina oftese,
Tot cu dens'a me iubose.

VIII. Arde lumin'a pro mésa,
Cine mi drag nu-e a casa.
Arde luminutia bino,
Cine mi drag nu mai vine,
Cá s'a dus si m'a lasat
Nóptea buna si-a luat.
Frundia verde de secara,
Bine mi-a fost asta véra.
Frundia verde bat'o bruni'a,
Tot atat'a mi acum'a,
Fie-mi bine, fie-mi reu,
Tot trag eu necadiul meu.
Cand te ved bade la sóre,
Inim'a-mi e casi-o flóre.

Cand te ved bade la luna,
Inim'a mi se resbuna,
Cáci cu mare dor te-asept,
Se te pot stringe la pept. —
Bade, inima de pétra,
Ce nu vini la mine-odata,
Barem bade pana 'n casa,
Se vedi féta-s au mirésa,
Barem bade pana 'n pórtá,
Se me vedi viia-s au mórtá!

IX. O mandra budiele tale,
Ce le feresci asié tare?
Cá nu-s de margaritare,
Ci-s de pele casi-a mele
Un picutiu mai subtilele.

X. La fantan'a cu bujor,
Se 'ntalnesce dor cu dor,
Si se scalda in isvor,
Se saruta pana mor.

Scólele din judetiulu Dorohoiu.

Intre medilócele cele mai puternice de inmultire a populatiunii, de crescere a bunci-stari fizice si morali, a poterei sale intelectuali si materiali, se numera si scólele, adeca insti-tutele de educatiune si de invetiatura.

Folosul invetiaturei este cunoscut de po-porul roman; cáci el are vorba vechia care dice: „nu este serac acel'a ce n'are tata si ma-ma, dar acel'a ce n'are invetiatura.“ Invetiatur'a poporului nostru locuiesce in templurile re-ligiunii si in caminele familielor. Sciinti'a de carte se dobandí mult timp de la dascalii bis-ericelor, ba chiar astadi sunt cati-va in judetiul Dorohoiu cari esercita si acésta profesiune si cari n'au alte carti de cat césoylul si saltirea. Afara de acésta datina, moscenita de la bunii si strabunii nostri si care din di in di se perde, invetiatur'a poporului roman a inceput a se fa-ce si in scólele publice. Pecat numai cá cu acésta nóua lucrare de luminare si de imbun-e-tatire a moravurilor s'a facut si o dauna mare, s'a struncinat libertatea invetiamentului si s'a organizat un invetiament care nu este *aco-modat de loc cu trebuintiele poporului*, care nu-i da un scop altul, la finele invetia-mentului, de cat acel'a de a parasí satul si cam-inulul parintese si de a se duce in cancelarie spre a sporí numerul acelor'a ce se *hranesc din bugetul statului*, din contributiunile nóstre ale tuturor'a.

Invetiamentul trebuie se aiba un scop sa-lutariu, trebuie se aiba de ténita a dá poporu-lui sciintia de cetire, scriere si numerare, a dá pe langa cunoscentia detoriilor sale de om-

si de cetatian si notiuni despre medilócele cu cari se póta traí bino si ferice pe acest pament. Se póte dá invetiamentului din sate scopul de a pregatí copiii de miei spre a esercitá cu pla-cere frumós'a meseria a parintilor lor. Notiun-ile sciintiei agricole ar trebuí se fie scopul in-vetiamentului satesc. Copiii ar vedé cá la cul-tur'a ce fac parintii lor sunt de facut mai mul-te imbunectatiri. Ei ar cunósce, sub influinti'a unui invetiament de agricultura practica, cá aceste imbunectatiri, departe de a fi efectul unei teorie lasardóse si emise de ómeni straini pro-fesiunii parintilor lor, sunt rezultatul a unor întiepte cercari, menite a asigurá esistinti'a prin munc'a ratiunata a pamentului si prin do-rinti'a de a-si platí si detóri'a catra patria, a-deca facend se producea, pamentul ce-i hranesc. Acésta invetiatura a agriculturii, fiind scopul invetiamentului de prin sate, ar devení, cum a dis'o D. Ghizot, acel element intelectuale ce convine vietiei si destinului lor. Notand acé-sta imbunectatire ca urginta de introdus in in-vetiamentul satesc, credem cá cetitorii vor asá cu placere cá in acest judetiu sunt degiá infi-nitate 50 de scóle la care frucuentéza 2,173 de scolari si 47 de fete.

Din „Agricultur'a romana.“ de Ion Ionescu.

237. D. Octaviu Baritiu profesor gimnaziale in Nasedu donedia asociatiunei un esemplar tiparit din elaboratul seu „Gramatică limbii magiare.“

Determinat:

Cu multiamita luandu-se la cunoștința se preda bibliotecariului.

238. D. Ioane Berceanu face cunoscuta mórtea lui Georgiu Iloviu Dr. de drepturi si avocat in Arad, si propune a se luá la protocol.

Determinat:

Protocolarminte se ie la trista cunoștința.

239. S'a cetit epistola Colectantului din Brasiovu Dlui Ludovic Romanu, in care cere a fi ascurat despre primirea alor 28 fl. v. a. trimisi in 10 faurarii a. c. si a se publicá acei 12 membri din lista trimisa.

Determinat:

Notariului se incredintieza, ca cercand starea lucrului, despre cele aflate la timpul seu se refereze.

240. D. Lazar Ionescu, cu privire la determinatiunea publicata in 15/27 septembrie 1866 in privinta amanarii terminului adunarii generale din causa epidemiei colerice, carea epidemie inse acum'a inceta: propune ca terminul adunarii de mai multe ori amanat se se defiga pe un temp cat de scurt.

Determinat:

Terminul adunarii generale pentru anul curinte se defige nerevocabil pe 15/27 si dilele urmatoare a lunei lui decembrie, fiind acest termin a se publicá cat de curund in jurnale, fara acceptarea autentificarii acestui protocol.

241. Dto ca avocatul asociatiunei subterne puncte de contract, care ar fi se se face cu D. Sigmund Borlea in privinta vendiariei vici ca a unei parti din averea nemiscatoare testata asociatiunei prin fericitul Iova Cresticiu, cu 2500 fl. v. a. — spre aprobare.

Determinat:

Se primesc si se incredintieza Dl. avocat cu incheierea contractului pe langa conditiunile propuse si anectate la protocol.

242. Dto in privinta vendierii casei tot de acest lasament tinentore, face cunoscut, cumca s'a ambiat un comperatori anume Verner Leopold cu un ofert de 3500 fl. v. a. pe langa depurare in restimp de doi ani, fiind sum'a atinsa a se impartí si depura in rate deschilinite, si voiesce oferitoriul deloc a depune o rata de 1000 fl. v. a.

Determinat:

Ofertul acest'a fatia cu rezultatul cercarilor facute in privinta vinderii acestui lasament pana acum'a, aflandu-se pentru asociatiune favoritoriu, se primesce si D. Lazar Jonescu se impotericesce cu compunerea contractului, avend acel'a a-l subterne siedintiei pentru a-probare.

Conferat si autenticat prin Ioane Goldisiu m/p. notariu direct.

Rusia.

De pre timpul bataliei ce Austria avu cu Prussia, dar mai vertos de la incheierea paolii intre aceste doue state si de la calatoria generalului rusesc Manteufel contra Petropole, cetitorii nostri audira adese ca intre curtea rusésca si cea rusésca se nasc legature de amicitia, — mai apoi audiram tonul cel amenintatoriu cu care foiele rusesci se espetorau contra monarchi'a austriaca, era in dilele din urma se latira faime despre armate rusesci la granițele galitane ale imperiului. Organele guvernului imperatesc demintira aceste faime, dar ele totusi se mai sustien, si cam bate la ochi ca foiele guvernului rusesc nu le demintiesc.

Mai nainte de ce ne-am ocupá de aceste sciri, se cercam — pre urm'a datelor cunoscute — a dá cat de cat de direptiunea diplomatiei rusesci, precum ni se arca in faptele ei.

„Natur'a si spiretul istoriei — dice un istoriograf nemtiu — indruma pe Russia a se estinde contra Asia, a duce acolo cultura euro-

peana si crestinésca, dar mai antaiu cauta se se cultive ins'a-si pre sine, apoi póte incepe misiunea de a civilisá, altminte in acesta misiune o vor intrece natiunile indreptatite: Angli'a, Francia si America de nord.“

Nu discutem care ar fi misiunea Rusiei, ajunge a sci ca fie aceea veri care, guvernul rusesc nu si-o póte precepe, caei e absolut, apoi in istoria nu sunt esemple ca atare stat candva ar fi inflorit prin absolutism, ori s'ar fi inaltiat la cultura pana la gradul ce se recere pentru a precepe ce va se dica „misiunea sa.“

— Omienii sengurateci, certandu-se intre sino si mai vatemandu-se unii pre altii, se pot impacá, devin érași amici, nu cêrca resbunare. Numai istori'a sengura e, care din inim'a sa neci odata nu sterge dorul d'isbanda, ci crumpe, curund séu mai tardú, dar nesmintit, — ea imparte fie carui fapt respal'a ce-i meni, si in asta funtiune a ei o vedem adese lucrund cu o asprime si necrutiere de care se inspaimenta chiar si ceia pentru cari vine a-si resbuná. Rusiei pentru absolutismul ei i dede un Caucas si o Polonia, purure rane deschise, de cate ori Europa va aflá cu cale cá-i trobuesc rane pe corpul rusesc.

Dar aste doue invetiuri nu fura d'ajuns pentru Russia, ca mai cêrca si mai cêrca a se estinde catra apus, nesocotind ca mai incóce are de a face cu popora mai culte, si prin urmare mai favorite de spiretul istoriei in casul cand li se face veri o nedreptate.

Inca in congresul de la Viena, Austriei i se venira cateva provincie italiene, va se dica spese permaninti pentru tinerca militiei in ele, ca se nu se revólte tindiend la unitate. Tot atunei Austria primi presidiul in confederatiunea nemtiesca, in care avend vot toti principii nemtiesci, presedintele avca so dechiare vointi'a adunarei, fie care si-voia conservarea, astfel chiar sub presidiul Austriei priveghiuu nu cumva se se intemple unitatea nemtiesca. — Tu Austria, — eugetá Russia — vei avé de lucru in Itali'a, si asié in Germani'a nu vei poté lucrá alta de c't se duci presidiul in senat, éra io intr'aceea voiu informá Germani'a si o voiu pregati pentru domnirea mea.

Éca cum nisuiá Russia nante de 1848 prin diplomati'a sa se indulecsca curtile mici nemtiesci: „Sub scutul Rusiei (dise un cerculariu diplomatic) s'a proieptat si s'a primit constitutiunea confederatiunei nemtiesci. Legatur'a de dreptiune Germani'a si Russia existe de mult. Russia e gerantele confederatiunei nemtiesci contra inimicilor interni si externi, istori'a dovedi ca Russia e aliatul natural al Germaniei, fiind ca are interes pentru confederatiunea nemtiesca. . . Statele mai micc nemtiesci nu pot avé garantia pentru nedependintia neci de la Austria neci de la Prussia. . . ori si cum aceste state mici vreu se remana nedependinti, ca se nu se face neci provincie austriace neci prusesci: drept aceea confederatiunea nemtiesca mai lesne póte voi a incredintia unei poteri straine garanti'a pentru constitutiunea ei. Póte alege numai intre Francia si Russia.“ (Paalzow. Acte dipl. Berlin.)

Marchionul Valdegamas, fost reprezentante al Spaniei la curtea de Berlin, dise la 1849 in curtile legelative ale Spaniei: „Infiintia ce Russia esercia in Europa, o esercia prin confederatiunea nemtiesca. Acosta confederatiune s'a infintiat contra Parisului, a orasiului revolutiunariu, si in favorul S. Petropolelui, care atunci éra cetatea santa, cetatea autoritatei si a traditiunilor de restauratiune. Confederatiunea nu-e imperiu, caei nu-i trebuie Rusiei imperiu nemtiesc naintea sa. Confederatiunea constá din principate microscopice si doue monarchii mari. De aci e ca infiintia Rusiei de la infiintarea confederatiunei pana la revol. din faur se estindea de la Petropole pana la Paris.“

Atatea inca sunt de ajuns, pentru a cunoșce cari fura intentiunile Rusiei in Germani'a. Nesmintit ca Bismark li taiá calea cu confederatiunea nordica. Remane inse a scirié in venitoriu daca Russia — conform actelor de sus prin cari tientesce preponderanti'a in Europa — nu cêrca o direptiune noua, aprópe de cea vechia, pentru a se estinde in lantrul Europei? si daca acosta direptiune nu vine catra marginile Austriei? caei catra mediadi a patit'o la Sevastopole, éra acú se tréca prin Prussia póte i-ar veni mai putien la societá.

Prin astfel de ochielari privescedaristic'a la scirile despre relatiunile dintre Russia si Austria.

== S'a insielat un ovreu tener din Viena, care facend cunoștin'a cu o dama (romano-catolica) ce o credea fórté avuta, s'a botezat si a luat'o de muierc, totodata si-dede demisiunea din negociatori'a unde si-avea ocupatiunea, crediend ca cu banii muierii va póte traí fora de grigi. Dupa nunta se convinse ca muierca lui n'are bani ei numai detorií. Se intielege ca iubirea incepú se recéscá, si ovreul de superare voi lunia tr. se se omóre, dar l'observara si-l pusera sub priveghiare.

Indreptari. In tratatul despre originea numelui Valae, numerand sirete tot diu sus in jos, in nr. 88. pag. 1 col. 4. sir. 31: „dar este compus de Huru marele cancelariu al acestuia“, se se cetéscá: „dar este compus sub Dragosiu principe de Huru marele etc.“ — In nr. 89. col. 3. sir. 86 in loc de „Anesegiu“ se se cetéscá „Onesegiu“. — In nr. 90 col. 1 sir. 13. in loc de „in motus“ se se cetéscá „inmotus“, si sirul 26 in loc de „ad hoc“ se se cet. „ab hoc“; éra pag. 2. col. 1. sir. 24 in loc de „si éra altii dic ca au existat in tíer'a romanésca de astadi; se se cetéscá, si éra altii dic ca au existat in partile de sus ale riului Tisa, noi dicem ca au existat in tíer'a romanésca de astadi.“ — In nr. 91 pag. 2. col. 2. sir. 35 si 36 si col. 3 sirul 4 si 5 pretotidene in loc de „locul Ilmen si Ladoga“ se se cetéscá „lacul Ilmen si lacul Ladoga“, éra pag. 3. col. 1. sir 23 in loc de „cu litere se afla“ se se indrepte „cu litere mari se afla.“

Loc deschis.

Dlui Ioane Vasile jude cerc. in Cou(acu bag-séma Vasicoiu.) Nu te-a indestulit respunsul meu din nr. 71 al Albinei, ci in nr. 80 al Concordiei mi trimiti a dou'a epistola in causa gidovilor cu rachiu. Vei avé dara, cum vrei, al doile respuns, ci acum'a am alte ocupatiuni, si nu e periclu intru intardiare, sum secur ca tot pe acolé vor remané partile resarítene (séu dóra partile ovreesci, ori ungueresci, ori cum?) éra „bort'a“ dtale la care provoci n'o se tréca prin straformari radicale. Te rog dara s'accepti un pic.

Dlui Mihail Coroian notariu in Baitia. Am si de la dta o epistola in nr. 81 al Concordiei, pentru claditul drumului — dar daca ai poté acceptá cu cladirea drumului pana se vina serbatórea romanésca, cred ca me vei poté acceptá si pre mine de respuns un pic de timp. Pop.

In Giulvez se afla George Andras. Inva-tietor act. — si Nicolae Cadariu suplent: — nu invatietor. — sesi indrepte adresul. dupa Decret. A. g. invatietor act.

Cursurile din 6 decembre n. sér'a.

(dupa aratare oficiale.)

	bani	scarf.
Imprumutele de stat:		
Cele cu 5% in val. austr.	58-25	58-35
„ „ contributiunali.	87-25	87-50
„ „ nóue in argint.	83-75	84-25
Cele in argint d. 1865 (in 500 franci) ..	77-50	77-75
Cele nationali cu 5% (jan.) ..	66-80	67-—
„ metalice cu 5% ..	57-75	57-90
„ „ maiu—nov.	60-40	60-60
„ „ 4 1/2% ..	50-25	50-50
„ „ 4% ..	44-75	45-—
„ „ 3% ..	38-50	34-—
Efekte de loteria:		
Sortile de stat din 1864 ..	72-90	73-10
„ „ „ 1860 1/2 in celeintrege ..	80-70	80-90
„ „ „ 1/2 separata ..	89-—	89-25
„ „ 4% din 1854 ..	75-—	75-50
„ „ din 1839, 1/2 ..	134-—	134-50
„ banciei de credit ..	129-25	129-75
„ societ. vapor. dunarene cu 4% ..	81-50	82-50
„ imprum. princip. Eszterházy á 40 fl. ..	—	—
„ „ Salm á ..	28-50	29-50
„ „ cont. Palfy á ..	22-—	23-—
„ „ princ. Clary á ..	24-—	25-—
„ „ cont. St. Genois á ..	23-50	24-—
„ „ princ. Windischgrätz á 20 ..	16-—	17-—
„ „ cont. Waldstein á ..	19-50	20-50
„ „ Keglervich á 10 ..	12-—	13-—
Obligatiuni desarroinatóre de pament:		
Cele din Ungaria ..	71-—	71-50
„ Banatul tem.	71-—	71-50
„ Bucovina ..	65-25	65-75
„ Transilvania ..	65-25	65-75
Actiuni:		
A banciei nationali ..	709-—	711-—
„ de credit ..	152-70	152-90
„ „ scont ..	614-—	618-—
„ „ anglo-austriace ..	82-—	82-50
A societatei vapor. dunar.	467-—	468-—
„ „ Lloydului ..	175-—	180-—
A drumului ferat de nord.	153-20	153-50
„ „ stat ..	205-30	205-50
„ „ „ apus (Elisabeth) ..	130-75	131-25
„ „ „ sud ..	199-75	200-25
„ „ „ langa Tisa ..	147-—	147-—
„ „ „ Lemberg-Czernowitz ..	182-50	183-—
Bani:		
Galbenii imperatesci ..	6-10 1/2	6-11 1/2
Napoleon'd'ori ..	10-32	10-33
Friedrichsd'ori ..	10-83	10-88
Suverenii engl.	12-93	12-97
Imperiului rusesci ..	10-55	10-60
Argintul ..	127-50	127-75

Gottfried Ziegler,
Fabricant de trasure
(carutie)
Landstrasse, Hauptstrasse Nr. 101,
in Viena

gatesce totfelul de trasure (carutie) de gala, de sioase si de voiajui, dupa modelul cel mai nou, d'in calitatea si materialul cel mai bun, cu pretiurile cele mai moderate.

Doritorii de a se incunoscuti despre modele si pretiu, se vor adresa catra fabricant dea dreptul.

Lampe de petroleu
cu ce ma. eminenta constructiune. Fasonulu cel mai nou si elegant cu cele mai moderate pretiuri de fabrica d'in prim'a c. r. priv.

fabrica de lampe de oleu austriaca
a firmei:
GEBRÜDER BRÜNER
in Vien'a
Magazinulu: Cetate, Kärntnerstrasse Nr. 46 Heinrichshof.
Fabric'a: Mariahilf, Magdalenenstrasse Nr. 10.

Sticle cilindrice d'in cea mai buna calitate de iaga, prearse, in negotiu vinu nainte sub numirea: „cilindru de phónics (Phönix-Cylinder) provédute cu semnul nostru B pecum si tóte objeptele de stiela ce se tinu de lampa.

Depositu de materii ardietorie pentru salonu d'in petreolu curati-american si oleu solar in calitatea cea mai buna pentru cele mai moderate pretiuri locale in transito-magazinul nostru. — Liste de pretiu si depingeri de lampela nóstre se tramit posfitorilor franco.

Fratii Brüner.